

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

VOLUME XXVI.—LETNO XXVI.

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY (TOREK), MAY 4, 1943.

STEVILKA (NUMBER) 103

RAZVOJ POLOŽAJA V PREMOGOVNI INDUSTRIJI

John L. Lewis pravi, da premogarji niso odstopili od svojih originalnih zahtev

SEDAJ IMA BESEDO HAROLD ICKES, TAJNIK NOTRANJIH ZADEV

NEW YORK, 3. maja. — Dom so pričeli premogarji prihajati zopet na delo, je John L. Lewis, predsednik United Mine Workers organizacije, izjavil, da petnajstdnevno premirje ne pomeni, da so premogarji odstopili od svojih zahtev in da je sedaj od notranjega tajnika Ickesa, ki je bil imenovan za "bossa" po vladni zaseženih rudnikov, odvisno, da podvzame prve nadaljnje korake.

Premogarjev baje ne veže nobena obveznost

Lewis je dalje tudi izjavil, da premogarjev ne veže več obljuha, da tekom vojne ne bodo stavkali. Vojni delavski odbor je namreč s sprejetjem "Little Steel" formule sam prelomil tožaben dogovor, pravi Lewis.

Originalne zahteve ostanejo

Lewis, ki je poklical premogarje nazaj na delo, je izjavil, da ostanejo premogarji pri svojih originalnih zahtevah, da se jim površa meza za dva dollarja na dan, in da se jim plača za čas, ko ga porabijo pod zemljo s hodovalcem, pogajati se glede novega kontrakta, temveč da je njegova dolžnost samo skrbeti,

ITALIJA HOČE POSNEMATI JAPONCE

Berlinski radio je v nedeljo sporočil, da je italijansko časopisje po napadu ameriških letalcev "trdnjav" na Grosseto, kjer leži 90 milj severno-zapadno od Rima, priporočalo, da se vse ujete ameriške in angleške letalce postrelj, kakor so storili Japonci.

Berlinski radio pravi, da je časopis Tevere priporočil izvajanje principa "oko za oko, zob za zob, kot edinega sredstva za zaščito italijanskega civilnega prebivalstva."

LITVINOV ODIDE V MOSKVO

WASHINGTON, D. C. — Maksim Litvinov, sovjetski poslanik v Washingtonu, bo tekoči teden v Moskvo, kamor ga je poklical slovenska vlada k konsultaciji o naših zadehah. Njegova žena Pavla na E. 40 St. in nato na Calvary pokopališče. Naše sožalje!

Pokojna Josephine Povh

Kakor smo že poročali včeraj, je umrla Josephine Povh, star 30 let. Stanovala je na 1053 Bonita Ave. Rojena je bila v Clevelandu. Tukaj zapušča Mary Terezijo, štiri sestre: Dimaccia, Frances Murray in Barbara. Bila je članica Woodman ter več drugih sorodnic. Pogreb se bo vršil v cerkev sv. Vida in nato na pokopališče v Zakrajškovega potenciala. Vida je v Zemljepisnem zavodu, 6016 St. Clair. Voda je naša počiva, preostanek pa naše sožalje!

JOHN L.

SVARILO GENERALU MIHAJLOVIČU

Jugoslovanska vlada je posvarila Mihajlovića, naj ne draži Rusije, in naj se bori proti resničnim sovražnikom Jugoslavije, Nemcem in Italijanom, ne pa proti partizanom.

(Specialni kabel "New York Times" iz Londona).

LONDON, 30. aprila. — V gotovih tukajšnjih krogih vlada strah, da bo imel rusko-poljski spor, ako ne bo kaj kmalu zadowljivo rešen, posledice v Jugoslaviji. Sovjetsko časopisje objavlja ostre komentarje o aktivnostih generala Draže Mihajlovića, jugoslovanskega vojnega ministra in voditelja četnikov, ter o aktivnostih jugoslovanske vlade v Londonu. Še več Sovjetska Rusija podpira v Jugoslaviji rivalno silo proti generalu Mihajloviću.

Danes se lahko razdene, da je jugoslovanska vlada v Londonu posvarila generala Mihajlovića, naj se izogne vsaki akciji ali pomanjkanju akcije, s katero bi utegnil vznevoljiti Rusijo, ter da mora priti do spoznanja, da so resnični sovražniki njegove domovine Nemci in Italijani. Mihajloviću je naročeno, da mora kooperirati z vsemi skupinami, ki se bore proti njim (namreč proti Nemcem in Italijanom), čeprav se ne strijava z njihovo politiko.

Izpremembe v jugoslovanski vladi so pred pragom, toda v kolikor se je doslej dozna, general Mihajlović vsled teh izprememb ne bo prizadet, vsaj začasno ne.

Moskva namreč sumi, da so Mihajlović in njegovi patriotje bolj zainteresirani v pobiranju jugoslovanskih komunistov kar kar pa Nemcem in Italijanov.

ZAPIRANJE PEKARIJ V PARIZU

BERN, Švica, 3. maja. — Parizu je postal tako veliko pomanjkanje vseh živil in pridelkov da produkcijo jestvin, da je moralo mnogo pekarjev zapreti svoja vrata, ker niso mogle dobiti potrebne moke.

Mladenič umrl

Včeraj dopoldne malo pred 11. uro je preminil v mestni bolnišnici mlađenič Math Vrbancic, star komaj 21 let. Rojen je bil v selu Maklen, brod Moravice, kotor Delnice. V Ameriko je došpel s svojo materjo, sestro Josephino in bratom Valentinem, ko je bil star osem let. Pred šestimi meseci je bil potrenjen k vojakom, kmalu zatem je zbolel za sladkorno boleznjijo, kateri je sledila jetika, ki ji je podlegel. Bil je učence East Tech. šole.

Pokojni mlađenič je bil član društva št. 99 HBZ. Za njim žalujejo starši Vitus in Veronika Vrbancic, brata Andrej in Valentine ter sestra Josephine. — Pogreb se bo vršil v četrtek zjutraj ob 9. uri iz pogrebnega zavoda A. Grdina in sinovi, 1053 E. 62 St., v cerkev sv. Pavla na E. 40 St. in nato na Calvary pokopališče. Naše sožalje!

Dar pomožni akciji

Mr. Jože Kalan, ki ima trgovino z železnino v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave., vsepovsod poznan kot iskren in narodno napreden Slovenec, tudi globoko čuti z našimi zasušenimi v nosvobodnimi Slovenci v rodni slovenski zemlji. V blagajno lokalnega odbora št. 2 JPOSS je daroval \$25.00. Hvala lepa zavdnuemu možu!

Vaje ameriškega vojaštva

Na prvi sliki zgoraj vidimo ameriško vojaštvo v Alaski, ki je brez odlašanja poskakalo v ledenu mrzlu potok, dočim je na spodnji sliki improvizirana postojanka ameriških strojnica.

Prireditev Mladinskega zbora SDD.

Prireditev Mladinskega povezkega zbora Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd., v nedeljo popoldne je zadowoljivo izpadla.

Po pozdravnem govoru, ki ga je govoril Mr. John Terlep, predsednik zbora, so bile načast materam predvajane galjnive žive slike, katerim je zelo lepo in s patosom govoril po membne prologi Mr. Steblaj.

Nekaj povsem novega je bila tudi recitacija "Za Materinski dan," ki so jo govorili vsi otroci.

Zatem je bila podana kratka igrica "Ukročena žena," ki je ugajala in pri kateri so nastopali slediči mladi diletantje in diletantke: Richard Lauretig, Violet Vogrin, Betty Cerjan, Alice Paulich, Wilma Glazar, Esther Nagode, Doris Pike in Edward Terlep. Mlađi igralci so povoljno dovršili svoje vloge. Igrico je režiral Mr. Steblaj.

Po dvajset minut trajajočem odmoru so nastopile mlađe pevke v solo-spevih in duetih. Vsi nastopci so zelo ugajali, tako da so jih morali ponavljati.

Pesem "Vesel pevec" sta peli Betty in Vida Kapelj; "Ko pomlad cvetoča pride" — Alice Pavlie; "Pozdrav enotni fronti" — Dorothy in Stella Lokar; "Rožica" — Dorothy Grell; "Spomlad" — Esther Nagode in Lillian Stražisar; "Duet dveh sirot" Dorothy Ark in Betty Cerjan.

"Letne čase" je zelo lepo zapele Mary Sever, ki je bila posleda Richarda Lauretiga, sijajnega baritonista, zvezda koncertnega sporeda. Lauretig pa razpolaga s tako sonornim polnim in barvnim baritonom, da ga je šesti med naše najboljše pevce.

Zatem pa je še celotni zbor zapel celo vrsto lepih in mičnih pesmi, s katerimi je navdušil navzoče. Zbor kakor tudi večno solospov v duetu je všeč spremljal na klavirju Mr. Louis Seme, zborov pevski učitelj in voditelj. Da so mladi pevci deležni izborne šole, je razvidno že iz dejstva, ker so v resnici zelo lepo odpeli vse pevce.

Podprimo borbo Amerike za demokracijo in svobodo sveta z nakupom vojnih bondov in vojno-varčevalnih znakov!

VELIKA ZMAGA AMERIŠKIH ČET V SEVERNİ AFRIKI

Ameriške čete so zavzele Mateur, odkoder sta ogrožena Bizerta in Tunis.

SIJAJNO ZADRŽANJE AMERIŠKEGA VOJAŠTVA

MATEUR, Tunisija, 3. maja. — Ameriške čete so danes zavzele Mateur, odkoder so pričele prodirati proti vzhodu in severu; ena četa je pričela napovedati po cesti ob Achkel jezeru, ki je že v tolikšni bližini Bizerte, da se čujejo tam eksplozije bomb zavezniških letalcev v Bizerti.

Zavzetje Mateura je bila dolej največja in najpomembnejša zmaga ameriških čet v Severni Afriki. Francoska pehota in ostale ameriške čete na severu so prodrele do razdalje petnajstih milij do Bizerte.

Prav tako so vzplameli novi boji na severu, kjer je bilo severno od Ljeningrada včeraj pobitih 1,200 Nemcev.

Zapadno od Krasnodarja so v nedeljo in pondeljek ruski letali sestrelili 54 nemških letal, dočim so jih sami izgubili 21.

PACIFICNO BOJIŠČE

Glavni stan generala MacArthurja, Avstralija, 4. maja. — Ameriški se nahajajo na planjavi, kjer bodo lahko uporabljali tanke in mehaničirane čete.

Poročila naznajajo, da so so uničili na teh štirih japonskih prizadejali Amerikanci sovražnata.

OČIVIDEC OPISUJE GROZODEJSTVA JAPONSKEGA VOJAŠTVA, KIIMA REŠPEKT SAMO PRED RUSI

Japonci so z bajonetni morili angleške ranjence v bolnišnici v Hongkongu. — Smrtno sovraščavo Japoncev do belcev. — Pred Rusi pa imajo japonski divjaki velik rešpekt.

NEW YORK, 26. aprila. — poslanstvo pa se ni držnilo protestati.

Strah pred Rusi

"Boj kot vseh ostalih sovražnikov, se boje Japonci Rusov," je rekel od dneva Lavalle.

"Oni so spoznali rusko armo

tekom zadnjih petih let na sibirski fronti, kjer so bili pri vsakem sopotu strahovito temeni. Zato se boje v obenem spoznajo ruskega bojevnika.

"Japonci so mnenje, da je ruski vojak edini, ki je tako dobr k japonski vojak.

Rešpekt pred Timošenko

"Japonci še niso pozabili, kaj je naredil pred nekaj leti maršal Timošenko z gričem št. 107, katerega so nameravali Japonci utrditi. Timošenko je ukazal svoji artilleriji, naj grič raztreli v kose, in artillerija je storila, kar ji je bilo ukazano. Japonci tega še niso pozabili. Oni so uverjeni, da bodo Rusi potolki Nemčijo. Tega sicer niso mislili pred dvema letoma, mislijo pa danes. To je eden izmed vzkrov, zakaj nimajo nacisti v Tokiu nobene cene več. Drugi

vzrok pa je, ker so belci. "Neki japonski častnik mi je dejal: 'Ko bomo enkrat porazili Amerikance v Angleži, bomo napadli Rusijo, ako bo slednja še vedno v vojni z Nemčijo. In ker bo tedaj tudi Nemčija že silno oslabila, bomo napadli

in premagali tudi njo."

REKORD LETALA

LONDON, Anglija. — Letalski kapetan Williams S. May iz Winnipega, član angleške zavezniške sile, je preletel z ameriškim Liberator bombarhom oce

an iz Novofundlandije v Anglijo v šestih urah in dvajsetih minutah.

CUDNO PREVOZNO SREDSTVO

De SOTO, Kans., 3. maja.

Neki delavec si je nabavil zastarel avto-voz za prevažanje mrljev, katerega je nekoliko preuredil in preopremil, nakar zdaj prevaža z njim sebe in svoje tovariše na delo. Na vozu je prostora za osem oseb.

POGON ZA KLOPOTĀCAMI

SAN FRANCISCO, 3. maja.

Po vsej državi Kaliforniji se je pričel lov na kače klopotāče. Njihov strup želi dobiti vlaže.

Kako Japonci sovražijo belce, bo pokazala sledenca tipična zgodbja:

Pretek "zaveznika" Italijana

"Neke sobote zjutraj," je rekel senior Lavalle, "se je šetal

po ulicah mesta Tokija neki moj priatelj, Vitorio Arsilla, italijanski mornariški atašej.

Nenadoma pa je planilo nanj več Japoncev, ki so ga pričeli pretepati ter ga zmerjati z belimi hudiči.

"Ko ga je policija rešila iz njihovih rok, ga je odpeljala na policijsko postajo, kjer je policijski uradnik pregledal njegov

potni list in pojasnil: — Ta mož

je Italijan. — Komaj je to izrekel, je planilo nanj pet policirov, ki so ga pričeli zopet

pretepati. Končno so ga vrgli v trdjavljani so vabljeni na udeležbo.

"Podprimo borbo Amerike za demokracijo in svobodo sveta z nakupom vojnih bondov in vojno-varčevalnih znakov!"

Občinsko dete

ROMAN DOJENČKA
spisal
Branislav Nušić

Ko vidi gospod Vasa, da je njegova povest bila všeč go spej Milevi, začne praviti da je.

"E, ali drugikrat se mi je prijetilo še nekaj bolj zanimivega z neko domo."

"Boga vam," vzkljukne gospa Mileva in ga šegavo pogleda, "pa zakaj mi še tega niste povdali?"

"To je bilo iste zime," začne gospod Vasa, "in nekega večera, veste, sem bil povabljen na večerja, ko je bil god gospoda predstojnika okrožnega sodišča. Pri večerji sem sedel zraven gospe predsednice, a na moji lev strani je sedela svakinja gospoda pomočnika, ki je veljala za najlepšo devojko, za katero smo se vsi trgali. Začel sem se živahnov zabavati z gospodično in takoj sem opazil, da se je zelo zainteresirala za moje pripovedovanje in šale. Stregel sem ji pri večerji, jej dajal in nudil vse, kar je poželela, kratkomalo — ohrabril sem se, in ko so ravno peli "na mnoga leta" gospodu predsedniku, jeh priznam svoje ljubezen. Niti treba ni, da povem, da me je v nejlepšem trenotku, ko sem ravno priseljil ljubezen, strašno zaboljal.

"Ajde, zaboga," zaklječi ona nestrpno.

"Prosim, prosim, pridevam taka!"

I ko se je malo oddaljila, se sklonil in potisnem glavo pod mizo, ali — mojega čevlja ni nikjer; ali razumete, — nikjer, kot da se je vdrl v zemljo.

Lahko si mislite, v kaki zaredi sem bil, in to ravno v trenutku, ko sem imel zvedeti takovo važno in usodno stvar.

Gospodična Kristina se zopet vrne, da me pokliče, ker je godba že naznanila ples, a tije pa so se že postavili in čakali na četrti, naš par. Se enkrat obupno zmašim glavo pod mizo, ali čevlja nikoli nikjer. Nazadnje z obupom rečem gospodični, ker se nisem mogel nič pametnejšega spomniti, da mi je zelo težko, pa da me boli glava, in jo prosim, naj pleše s kom drugim.

Ona me prezirno pogleda, obrne jezno glavo in stopi k nemu mladeniču, ki ni znal plesati, ali mu je obljudila, da ga bo naučila.

Jaz sem sedel še naprej kot obupanec, gledal kako se pleše, gledaj njo, ki me ni hotela več pogledati. Ko se je končal ples, sede gospodična Kristina z očnim mladeničem v drugo sobo, a jaz sem sedel še naprej na svojem prostoru kot prikovani in sedel sem takoj vse do zore.

Gostje so se začeli razhajati, a jaz sem sedel še naprej. Odšel je gospod Kosta, apotekar z gospo in svakinjo, odšel je djakon Jova, ki je začenjal vsa "na mnoga leta" in njegova gospa, ki je odnesla polno ruto kolaca za otroke, a jaz sem sedel še naprej. Odšla je s sestro in zetom, tudi gospodična Kristina, a se niti obrnila ni, da mi reče lahko noč. Odšli so tudi ciganini, ki jih je gospod predstojnik lepo platal, a jaz sem sedel še naprej.

Nazadnje, ko se gospod predstojnik in njegova gospa vrnetata, ker sta šla spremi cigane, ostrmiti, ko vidita, da sedim še vedno nepremično na onem mestu, kjer sem večerjal. Pojasnjujim jima svojo nesrečo in zdaj vsi trije, pozavši na pomoč še kuharico, začemo iskati čevlje, ali čevlja nikjer. Komaj v zadnjem hipu se spomni kuharica in se udari po čelu:

"Veste kaj, gotovo se je Kastor igral z njim."

(Daje prihodnjie)

Strah Madžarov pred odgovornostjo in kaznijo

Izgovori

List borbenih Francozov v Londonu, France, je pred kratkim objavil uvodni članek, v katerem obravnava madžarske manifestacije strahu pred odgovornostjo in kaznijo — znaki bojazni pred zasljenim plačilom, katero jilm bodo odmerili zedinjeni narodi.

List povdaja, da je ravno na Madžarskem ta preobrat najbolj jasno izražen. Znano je, kolikšne so bile izgube Madžarov na vzhodnem bojišču in da so bile njihove čete radi tega odpolane z ruske fronte. Ogorčenje na Madžarskem je tako veliko, da je kljika, ki ima oblast v rokah, morala iskati izgovor za slabost, katero je kazala napram Nemčiji — tako si namerava zaslužiti naklonjenost Berlina, ki naj ji zato ohrani in ščiti vodilne položaje.

Članek nato navaja izjavo madžarskega vojnega ministra, ki je pred kratkim poskušal v eni sami izjavi tolaziti istočasno Nemce, Anglo-saksonce in Rusce. Dejal je: "Madžarska nima nobenih teritorijalnih zahtev. Ona ni sploh nikdar nicesar zahtevala niti od carske, niti od Sovjetske Rusije: "Naša intervencija v vojni je izključno posledica zračnih napadov na železniške proge in mostove, ki se nahajajo na madžarskem ozemljju". Članek prinaša tudi naslednje priznanje vojnega ministra Nagy-a: "Naša vojska je imela v teku zadnjih mesecov zelo resne izgube. Ako k temu dodamo še one žrtve, ki smo jih imeli v teku prvih 18 mesecev, postane še jasen ogromni doprinos Madžarske k obrambi meja in zaščiti krščanske civilizacije".

Segel sem z roko pod mizo, da najdem čevelj, ali čevlja — nikjer; pogledam bolj natanko, ali — čevlja ni. Oblike me znoj.

"Gotovo," je odgovorila sramljivo in povesila oči.

Segel sem z roko pod mizo, da najdem čevelj, ali čevlja — nikjer; pogledam bolj natanko, ali — čevlja ni. Oblike me znoj.

"Ajde, zaboga," zaklječi ona nestrpno.

"Prosim, prosim, pridevam takaj!"

I ko se je malo oddaljila, se sklonil in potisnem glavo pod mizo, ali — mojega čevlja ni nikjer; ali razumete, — nikjer, kot da se je vdrl v zemljo.

Lahko si mislite, v kaki zaredi sem bil, in to ravno v trenutku, ko sem imel zvedeti takovo važno in usodno stvar.

Gospodična Kristina se zopet vrne, da me pokliče, ker je godba že naznanila ples, a tije pa so se že postavili in čakali na četrti, naš par. Se enkrat obupno zmašim glavo pod mizo, ali čevlja nikoli nikjer. Nazadnje z obupom rečem gospodični, ker se nisem mogel nič pametnejšega spomniti, da mi je zelo težko, pa da me boli glava, in jo prosim, naj pleše s kom drugim.

"Toda madžarsko javno mnenje se ne da preslepi. Madžarski dopisnik italijanskega Gornale d'Italia omenja govorice o defetizmu, ki krožijo na Madžarskem; Nagy se jim je uprl z naslednjimi besedami: "Ne moremo preprečiti širjenje takih govorov. Zanje imamo le eno zdravilo — boj!" Navedel je tudi primer Finske, češ da je ona na slična namigavanja pravilno odgovorila.

List France zaključuje: "Tako se ti branilci krščanske civilizacije pripravljajo in se medsebojno podpirajo. Na Madžarskem kakor na Finskem gre v bistvu le za obrambo privilegij iz klike, ki čuti, kako ji uhaja iz rok oblast nad narodom.

Gostje so se začeli razhajati, a jaz sem sedel še naprej. Odšel je gospod Kosta, apotekar z gospo in svakinjo, odšel je djakon Jova, ki je začenjal vsa "na mnoga leta" in njegova gospa, ki je odnesla polno ruto kolaca za otroke, a jaz sem sedel še naprej. Odšla je s sestro in zetom, tudi gospodična Kristina, a se niti obrnila ni, da mi reče lahko noč. Odšli so tudi ciganini, ki jih je gospod predstojnik lepo platal, a jaz sem sedel še naprej.

Nazadnje, ko se gospod predstojnik in njegova gospa vrnetata, ker sta šla spremi cigane, ostrmiti, ko vidita, da sedim še vedno nepremično na onem mestu, kjer sem večerjal. Pojasnjujim jima svojo nesrečo in zdaj vsi trije, pozavši na pomoč še kuharico, začemo iskati čevlje, ali čevlja nikjer. Komaj v zadnjem hipu se spomni kuharica in se udari po čelu:

"Veste kaj, gotovo se je Kastor igral z njim."

(Daje prihodnjie)

Poplava Missouri reke

Reka Missouri je nedavno preplavila svoje brezove ter zala ogromne komplekse ozemlja v okolici Omaha, Neb. Na prvi sliki zgoraj vidimo, kako nese konj nekega jezdca preko vode neko žensko, na spodnji sliki pa je prizor iz poplave neke vasi.

Društveni KOLEDAR

MAY

8. maja, sobota. — Prisland Cadets S. Z. Z. Plesna veselica v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

OCTOBER

24. oktobra, nedelja. — Prireditve s programom, priredi podružnica št. 35, JPO—SS v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. — Pričetek ob 3. uri pop.

NOVEMBER

14. novembra, nedelja. — Prireditve društva "V boj" št. 53. S. N. P. J. v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Road.

9. maja, nedelja. — Pomladanski koncert pevskega društva "Zvon" v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

15. maja, sobota. — S. D. Z. Honor Guards. — Plesna veselica v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

16. maja, nedelja. — Skupni pevski zbori — Prireditve za Russian Relief v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

22. maja, sobota. — Federacija Slovenske zapadne zvez. Plesna veselica v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

1. avgusta, nedelja. — Piknik društva Nanos št. 264 S. N. P. J. na vrhu Doma zapadnih

AUGUST

ZEMO

To soothe itching, burning skin, apply medicated liquid ZEMO — Doctor's formula backed by 30 years continuous success! For ringworm symptoms, eczema, athlete's foot or blemishes due to external cause, apply ZEMO freely. Soon the discomfort should disappear. Over 25,000,000 packages sold. One trial convinces. Only 35¢. Also 60¢ and \$1.00.

MUSTEROLE

For PROMPT relief rub on Musterole. Made with this wonderful "COMFORT-SMARTANT" actually brings fresh warm blood to aching muscles to help break up painful local congestion. Better than an old-fashioned mustard plaster! In 3 strengths.

SEZNANITE JAVNOST Z VAŠO TRGOVINO POTOM...

'Enakopravnosti'

1876

1943

Zalostnega in globoko potretega srca naznanjamо vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je Bog poklical k sebi našo preljubljeno in nikdar pozabljeno soprogo in skrbno mater

Terezijo Bašca

ROJENA BRICELJ

ki je vedno v bojo poljo vrana in previdena s svetimi zakramenti po dolgi bolezni zatisnila svoje mile oči dne 30. marca, 1943.

Blagopokojnica je bila doma iz vasi Dobrunje, fara sv. Lenart pri Ljubljani, po domače Adámova. Po opravljeni slovesni sveti maši v cerkvi sv. Vida smo jo položili k večnemu počitku dne 2. aprila, 1943 na Calvary pokopališče.

V globoki hvaležnosti se želimo prisrčno zahvaliti vsem onim, ki so v blag spomin pokojni okrasili krsto s krasnimi venci.

Iskreno zahvalo izrekamo vsem, ki so v tako obilnem številu darovali za sv. mašo, ki se bodo brale za mirni pokoj blage duše.

Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu.

Globoka hvala Rev. Max Sedli za podeljene svete zakramente, za opravljene molitve ob krsti pred pogrebom, za spretnost Iz A. Gridina in Sinovi pogrebne kapel v cerkvi in na pokopališču, ter za opravljeno pogrebno sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede. Enako tudi prisrčna hvala Rev. Andrew Andreju in Rev. Louis Bazniku za navzočnost in asistenco pri sveti maši.

Iskreno se želimo zahvaliti dobrim sosedom in prijateljem za molitve in tolazbo pred smrto, enako tudi vsem sorodnikom in prijateljem, ki ste se spomnili in jo obiskovali za časa bolezni in ki so nam bili v prvo pomoci v tolazbo in nam-na enačila ali drugi: kaj dobrega storili v teli najbolj težkih in žalostnih dnevih, kakov tudi iskrena hvala vsem, ki so prisli pokojno pokropiti, vsem, ki so čuli z nami in molili ob krsti ter se udeležili svete maše in pogreba.

Nadalej zelimo izreči našo iskreno zahvalo članicu društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ in društva Srca Marije (staro), ki se udeležile skupne molitve ob krsti pojedine in jo spremljale v cerkev in do groba. Posebna prisrčna hvala pa članicam, ki so nočne krsti ter se jo spremljale in položile k večnemu počitku.

Prisrčna lepa hvala članstvu cerkvenega pevskega društva Lira, ki so prisli zapeti ganljive žalostnine na večer pred pogrebom.

Našo iskreno zahvalo naj sprejme pogrebni zavod Anton Gridina in Sinovi za vso prijazno postrežljivo naklenjenost in za lepo urejen pogreb.

Preljubljena in nikdar pozabljena soproga in dragi mati, Bog Te je poklical in moral si se ločiti od nas in žalostna so naša srca, ker Tebe ni več med nam. V ljubezni in hvaležnosti Te bomo chrانili vedno v sladkem spominu in ljubi Bog maj Ti obilno počipača in naš Ti podeli večni mir in nebeska luč naj Ti sveti.

Zadnji ostali:

ANTON BASCA, soprog;

ROSE, poroč. ZAK, NETTIE, poroč. LESLIE,
CHRISTINE, poroč. DUCHE, hčere;

PVT. EDWARD, HENRY in STANLEY, zetje;

NORMAN, vnuk; BERNICE, DORIS in ROSEMARY,
vnukinje. Tukaj zupušča tudi brata Frank Bricelj in
sestro Johano Krzmanč.

Cleveland, Ohio, 4. maja, 1943.

AMERICAN HEROES

Maj. John L. Smith of the U. S. Marines has 19 Jap planes to his credit—How many are as many War Bonds? Show all our American boys that you're doing your part on the home front to win the war. You've done your bit; now do your best—Buy more War Bonds.

U. S. Treasury Dept.

P. DECOURCELLE:

MOĆ LJUBEZNI

ROMAN — I. DEL

Da, falot se mu je rogal, o tem ni bilo nobenega dvoma. Slimak je spoznal, da mož nekaj kuha.

In Slimakovo prijateljstvo se je naenkrat izpremenilo v sovrašto.

Vsaka stvar ima svoje meje... tudi prijateljstvo starih pajdašev. Slimak se je naenkrat odločil, ukreniti vse potrebno, da se odkrija Panoufela.

Ves zamišljen in navdušen za tako dobičkanosno lopovščino je prispel brusač s Panoufom do okraja Monceau blizu hotela, kjer je stanoval Robert d'Alboize.

Lopova tu nista imela nobenega opravka. Nobenega pravega povoda nista imela napotiti se v ta okraj.

Toda motil bi se, kdor bi misil, da ju je privedlo sem go lo naključje.

Poraz, ki sta ga doživel v kupčiji z Robertom d'Alboize, ju je takoj jezik, da sta nehotne, pod pritiskom nemagljive sile krenila proti hotelu.

Ustavila sta se pred elegantnim polkovnikovim domom.

— Tu stanuje, — je dejal Slobodnik.

Panoufela je takoj razumel, o kom govori njegov pajdaš, ne da bi mu bilo treba slišati ime.

— Falot! — je odgovoril.

Imenito se je nastanil, gospod polkovnik. Skrbno sta si ogledala hotel.

— Tam notri bi se dalo kaj sumiti, — je dejal Slimak tih, kakor bi govoril sam zase.

— Tam notri... je ponovil Panoufela.

— In ne bilo bi težko opravilo.

— Toda kako priti tja?... Po stopnicah vendar ne moreva.

— Seveda ne, — je odgovoril Slimak, — po stopnicah bi na jnu ne pustili... Toda v pritliju, kakor viđiš, so vsa okna skrbno zaprta.

— Da...

— Le poglej, okvirji so pokriti s prahom, ki ga je zanesel sem veter.

— Vidim...

— In viđiš tisto le rastlinico, tista travico, ki je pognala na drugem oknu iz prahu?

— Vidim...

— No torej. Iz tega boš menda vendar lahko sklepali, da se okna sploh ne odpirajo, kajti sicer bi se travica zlomila in prah bi odpadel.

— To je jasno.

— Oken pa ne odpirajo zato, ker v pritliju nihče ne stanuje.

— Bo že res.

— Če pa v pritliju nihče ne stanuje, lahko zlezeta tja brez strahu, da bi naku do ozipljal, kajti stanovalci so na oni strani dvorišča, a vratarjeva koliba nima okena; bila bi torej igrača odpreti okno in zlesti v pritlično stanovanje.

— Recimo, da je to res. A potem?

— Potem? Arhitekture nisem študiral, dragi moj, razen morda iz vidika svoje obrti, toda poznam jo dobro... Ni mogče, da bi v tem praznem stanovanju ne bilo nobenih stopnic ali stranskega izhoda, kakor pravijo, da bi lahko prišla v prvo nadstropje, ne da bi bilo treba iti skozi predsobo.

— Da, ko pa prideš gori, obstaneš pred polkovnikom, ki te sprejme z revolverjem v roki.

— Tepec neumni. Kdo pa pravi, da je treba takoj zlesti v stanovanje... To storiva zvečer, ko bo kje na zabavi... To bova kaj lahko zvedela; videva ga bova odhajati v polni para-

di. V njegovi odsotnosti bova pa lahko mirno opravila svoj posel.

— In prišla v hotel...

— Oh, ti si pa res otročji. Panoufela; kaj nisi videl, da je hotel med dvema ulicama in da je zadaj zid, ki zapira vrt?

— Višok zid!...

— Kaj za to!... Tam je svetilka... in bila bi dva... Sicer pa to še ni sklenjeno, gre za načrt, ki ga je treba premisiliti. Bova videla, če se odločiva za vlot in preplezava ponocni zid...

— Da, treba bo tvegati zlato svobodo, ki sočeva umreli od lakote, — je menil Panoufela.

Iz okraja nista hotela oditi. Postavila sta brus pred vrata in čakala, da bi se dobilo delo.

Tisto dopoldne je bilo obema zelo neprijetno.

Prišlo je mnogo ljudi, ki so prinesli brusit nože in škarje, pa sta v bližnji krčmi sproti pognala ves zasluzek. Slimak je brusil, da mu je kar pot lili z obrazu, toda spraviti ni imel kaj.

Panoufela ga je po potrebi namestoval pri brusu.

Pod pretvezo zbiranja brušenja potrebnih nožev, škarje in britev je hodil Slimak od hiše in si ogledoval okna, pa tudi vse kotičke.

Ko se je enkrat vračal ves srdit s polnimi rokami škarje in nožev, je malo manjkalo, da ga ni podrl s kovčagi obložen izvošček, ki je baš zavil v to ulico.

Imel je komaj toliko časa, da je skočil v bližnjo vežo. Obenem je dozvedel, da bo oblegel v kočijo.

Komaj je zadržal krik presečenja. V kočiji sta sedela grof Ramon de Montlaur in Milček.

Slimaka k sreči nista opazila. Že se je hotel okleniti zadaj kočje, da bi zvedel, kam se peljeta, že se je pripravljal da mu kmalu sporoči radostne novice, nanašajoč se na gospo in njegovega prijatelja.

In ta nenadni odhod v Pariz je gotovo pomenil, da bo oblegel v kočijo.

Njegova iskrena želja, videti zopet dobro gospo in Claidinet, bo torej izpolnjena.

Toda med vožnjo je bil Ramon de Montlaur ves čas zamisljen in niti z besedico ni omenil dobre gospe in Milčkovega prijatelja.

V Pariz sta prispevali pozno.

Komaj sta se nastanila v Ramonovem stanovanju — to je Slimak, kakor vemo, videl — že je zapel zvonec k obedu.

Milček je bil res predstavljen Carmen in Robertu, ki sta ga videla pri odhodu v Penhoet samo mimogrede, a zdaj sta ga sprejela radostno in prisreno.

Toda deček ni vedel, ko je ta krasna dama, niti ni poznal lepo oblečenega častnika.

Med obedom so govorili samo toliko, kolikor zahteva olika.

Menili so se o gradu Penhoetu,

o obnovljeni najemnini in o načinu, kako povečati rodovitnost zemlje, pripadajoče gradu.

V salonu je postal pogovor intimnejši. Mnogo so govorili o Milčku. Deček je odgovarjal skromno in spoštivo na vprašanja in kmalu je našel pot k srcu lepe gospe in imenitnega gospoda, kakor jo je bil našel kljub vsemu odporu do Ramonovega srca.

Ramon je bil nekam zelo zgooren. Oči so se mu mrzlično iskrila, kar je začelo kmalu vzemirjati Carmen, tako da je nepaženo namignila možu, hoteč ga spremljal.

Toda njegov obraz je bil tako izpremenjen in vedel se je tako eduno, da je Panoufela moral opanziti to izpremembo.

— Kaj pa je s teboj? — ga je vprašal.

— Nič, — je odgovoril Slimak na videz ravnodušno. — Ali hočeš, da te zamenjam pri stanovanju... To storiva zvečer, ko bo kje na zabavi... To bova kaj lahko zvedela; videva ga bova odhajati v polni para-

je mesto in za nezaupljivo pogledal.

— Oho, — je zamrmral sam pri sebi, — tu se nekaj dogaja. Torej se vendar le nisem motil, ta cigan pripravlja nekaj za mojim hrbotom. Toda ne boj se, prijateljček, ne bo časa, da bi mi prinesel to kašo na mizo.

XII.

MAMICA ZEFYRINA

Ko se je Ramon de Montlaur po svojem izletu v Moisselles vrnil v Penhoet, je dejal čez nekaj dni Milčku:

— Jutri se vrneva v Pariz, dragi dečko; pripravi se.

Milček mu je odgovoril s hvalenostni polnim pogledom.

Med zaupnim pogovorom mu je bil dobrotnik obljudil, da mu bo povedal mnogo o dobi gospine in o Claudinetu. Obljudil mu je celo — deček se je dobro spominjal — da mu kmalu sporoči radostne novice, nanašajoč se na gospo in njegovega prijatelja.

In ta nenadni odhod v Pariz je dozvedel, da bo oblegel v kočijo.

Njegova iskrena želja, videti zopet dobro gospo in Claidinet, bo torej izpolnjena.

Toda med vožnjo je bil Ramon de Montlaur ves čas zamisljen in niti z besedico ni omenil dobre gospe in Milčkovega prijatelja.

Milček je bil res predstavljen Carmen in Robertu, ki sta ga videla pri odhodu v Penhoet samo mimogrede, a zdaj sta ga sprejela radostno in prisreno.

Toda deček ni vedel, ko je ta krasna dama, niti ni poznal lepo oblečenega častnika.

Med obedom so govorili samo toliko, kolikor zahteva olika.

Menili so se o gradu Penhoetu,

o obnovljeni najemnini in o načinu, kako povečati rodovitnost zemlje, pripadajoče gradu.

V salonu je postal pogovor intimnejši. Mnogo so govorili o Milčku. Deček je odgovarjal skromno in spoštivo na vprašanja in kmalu je našel pot k srcu lepe gospe in imenitnega gospoda, kakor jo je bil našel kljub vsemu odporu do Ramonovega srca.

Ramon je bil nekam zelo zgooren. Oči so se mu mrzlično iskrila, kar je začelo kmalu vzemirjati Carmen, tako da je nepaženo namignila možu, hoteč ga spremljal.

Toda njegov obraz je bil tako izpremenjen in vedel se je tako eduno, da je Panoufela moral opanziti to izpremembo.

— Kaj pa je s teboj? — ga je vprašal.

— Nič, — je odgovoril Slimak na videz ravnodušno. — Ali hočeš, da te zamenjam pri stanovanju... To storiva zvečer, ko bo kje na zabavi... To bova kaj lahko zvedela; videva ga bova odhajati v polni para-

je zelo neprijetno.

— Zna več, nego sem misil,

— je odgovoril Montlaur. — Sklenil sem poslati ga v lice takto, da bo blizu vašega Marcela. Prvotno tega nisem hotel, zdaj sem si pa premisil. Bil bi

Večer je minil hitro.

— Kaj ste pa sklenili, dragi Ramon? — je vprašal Robert d'Alboize po kratkem pogovoru z Milčkom svojega svaka.

Mislim nameč vzgojo vašega varovanca.

Toda njegov obraz je bil tako

izpremenjen in vedel se je tako

eduno, da je Panoufela moral opanziti to izpremembo.

— Kaj pa je s teboj? — ga je vprašal.

— Nič, — je odgovoril Montlaur. — Sklenil sem poslati ga v lice takto, da bo blizu vašega Marcela. Prvotno tega nisem hotel, zdaj sem si pa premisil. Bil bi

večer je minil hitro.

— Zna več, nego sem misil,

— je odgovoril Montlaur. — Sklenil sem poslati ga v lice takto, da bo blizu vašega Marcela. Prvotno tega nisem hotel, zdaj sem si pa premisil. Bil bi

večer je minil hitro.

— Zna več, nego sem misil,

— je odgovoril Montlaur. — Sklenil sem poslati ga v lice takto, da bo blizu vašega Marcela. Prvotno tega nisem hotel, zdaj sem si pa premisil. Bil bi

večer je minil hitro.

— Zna več, nego sem misil,

— je odgovoril Montlaur. — Sklenil sem poslati ga v lice takto, da bo blizu vašega Marcela. Prvotno tega nisem hotel, zdaj sem si pa premisil. Bil bi

večer je minil hitro.

— Zna več, nego sem misil,

— je odgovoril Montlaur. — Sklenil sem poslati ga v lice takto, da bo blizu vašega Marcela. Prvotno tega nisem hotel, zdaj sem si pa premisil. Bil bi

večer je minil hitro.

— Zna več, nego sem misil,

— je odgovoril Montlaur. — Sklenil sem poslati ga v lice takto, da bo blizu vašega Marcela. Prvotno tega nisem hotel, zdaj sem si pa premisil. Bil bi

večer je minil hitro.

— Zna več, nego sem misil,

— je odgovoril Montlaur. — Sklenil sem poslati ga v lice takto, da bo blizu vašega Marcela. Prvotno tega nisem hotel, zdaj sem si pa premisil. Bil bi

večer je minil hitro.

— Zna več, nego sem misil,